

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · 10 » — »
Negyedévre · 5 » — »
Egy óra · 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A pénzügyi egyensúly.

Pécs, 1900. október 11.

(—y.) Lukács László pénzügyminiszter a tisztelt Ház tegnapi ülésén terjesztette elő az ország jövőévi költségvetési előirányzatát. Expozéjában azután meglehetősen konstataulta, hogy *sikerül a pénzügyi egyensúlyt a jövő évre is fenntartani.*

Ez az! Ez, a mivel folyton kiszurják a szemedet, jó magyar nép. Konstataálják előtted büszkén, hogy a pénzügyi egyensúlyt *sikerült* fenntartani, hogy hát ime rendben van az ország szénája.

De Lukács László pénzügyminiszter is elmondhatja, amit Bánk bán a színpadon: „Ne tapsolj, hazám!” Igaz, hogy a tisztelt Ház megtapsolta az ő expozéját, hanem bizonyára ő is tudja, hogy a tisztelt Ház nem a haza, hanem csak tapsoncok serege, a kik hogyne tapsolnának meg bármit is, a mi egy minisztertől jön?!

A miniszter, mielőtt a jövőévi költségvetést részletezte volna tegnapi beszédében, előbb a multévi zárszámadásokat ismertette. Ezek a zárszámadások végösszegben huszonhárom millió forint *többlettel* záródnak, ennyi pénze maradt tehát meg a mult évről az állam kasszájának. Ez alapon tehát a multban is sikerült a pénzügyi egyensúly fenntartása s mégis erre a többletre nem volt büszke a miniszter és sietett hozzátenni, hogy ez összeg a jövőévi beruházásokra kell, melyeket különben kölcsön útján kellene eszközölni. Vagyis maradt ugyan pénzünk a mult évről, de ez kell a jövő esztendőre. És miért? Bizonyára ez is azért, hogy a pénzügyi egyensúlyt sikerüljön fenntartani, mert hát másképp kölcsönt kellene felvenni s ez megzavarná azt a sokat emlegetett egyensúlyt!

Lássuk csak, mi is eredményezte a mult évnek ezt a többletét? És ha ezt látjuk, meglátjuk azt is, milyen módon tartják fenn szép Magyarországon a pénzügyi egyensúlyt?

A mult évben *egyeneseadóban* több jött be az előző évhez képest tizenhat millió forinttal; *fogyasztási adóban* több jött be tizenegy millióval; *bélyegadóban* egy millió kétszáz ezer forinttal és *jogilletéki adóból* öt millióval.

Ime tehát *egy esztendő alatt adóban harminchárom millió forinttal többet* szedtek be Magyarország területén, mint az előző évben!

S azt kellene hinnünk, hogy Magyarországon mind tökepénzesek, dúsgazdag emberek laknak, ha ezt a többletet látjuk. Mi hogy nem úgy van, tudja minden ember s tudja — mert hiába titkoljuk — az egész világ.

S mert ez nem így van, ime rögtön beláthatjuk a nyitját a pénzügyi egyensúly sokat említett fenntartásának és bizony ez olyan keserves, olyan szomorú, hogy egy miniszternek se kellene dicsekednie a pénzügyi egyensúly fenntartásával, ha *ilyen* módon sikerül az neki.

Adó és mindig csak adó, a mivel a pénzügyi egyensúly fenntartatik. A nép meg van terhelve az adók legkülönfélébb nemével; nyög a terhük alatt és fizet, mert különben mindenét elárverezik. Ime tehát nincs ok büszkén emlegetni, hogy egyenes adóban például tizenhat millió forint volt a multévi többlet. Mikor országvilág előtt nyilvánvaló dolog, hogy a kereseti viszonyok Magyarországon súlyosak; hogy nincs munkája se az iparos, se a földművesmunkásnak; hogy pang az ipar és kereskedelem; hogy szegényedik a nép és pusztul a jólét az egész országban! Kár emlegetni, hogy fogyasztási adóban tizenegy millió forint volt a többlet, mikor tudja mindenki, hogy a magyar emberrel nemcsak a bort, szeszt, must, cukrot, de még a vizet is megfizettetik, amit elfogyaszt s még jó, hogy *levegő-adót* is nem kérnek tőle, hogy a levegőért is fizetnie nem kell, amit belélegzik. Azután meg a fogyasztási adóknál a községek és városok valóságos kizsákmányolási eljárásnak vannak alávetve s nem hogy nyernének, hanem ráfizetnek arra a megváltásra, a miben az állam részesíti őket ez adók kártalanításáért. Kár emlegetni a bélyeg és illetékadó emelkedési többleteit is; hiszen ebből csak az tűnik ki, hogy a magyarnak sok az ügyesbajos dolga; sokat pereskedik; sok az országban az árverés, a bukás s a fekvő vagyon folytonos adás-vevés tárgya, mert az általános elszegényedés miatt folyton kényszerítve van a nép utolsó ingatlanaitól is megválni!

Ime tehát ez a mód, melylyel sikerült eddig is a pénzügyi egyensúlyt fenntartani!

És ez a mód nem fog változni a jövőben sem. Nem pedig annál kevésbbé, mert hiszen csak a közös kiadásokra hat és fél millió koronával többet kell fizetnünk, mint eddig s a beruházások is nagyobbodnak.

Ott leszünk tehát, a hol ma vagyunk, hogy továbbra is fog a nagy adó súlya alatt nyögni a nép és ezután is az adók minél szigorubb behajtásával s az adónevek minél raffináltabb szaporításával lesz szükség a pénzügyi egyensúlyt fenntartani.

De hát jól van ez így. A miniszter csak hadd mondja büszkén, hogy sikerült neki a pénzügyi egyensúlyt fenntartani! Hiszen a tisztelt Ház még meg is tapsolja ezért a sikerért és szankcionálja ezzel azt a módot, a hogy a fentebbiek szerint biztosítani szokták a pénzügyi egyensúly fenntartását.

Hanem mi lesz akkor, ha már a nép teljesen kimerül; ha az általános pangás és keresethiány miatt fizetéseképtelen lesz az adózó polgárság s mikor a végrehajtók se tudják többé az adót behajtani?!

Akkor majd megbillen ez a mondva-csinált pénzügyi egyensúly és magával rántja az egész magyar nemzetet a végromlásba!

A város jövőévi költségvetése.

Pécs, 1900. október 11.

Tegnapi számunkban közöltük a város jövőévi költségvetésének bevételeit; most itt adjuk a *kiadási tételek* részletes ismertetését a következőkben:

RENDES SZÜKSÉGLET.

I. Igazgatás.

A) Személyi járandóságok.

1. Tisztviselők és szolgák fizetése	212.433 kor.
2. Hozzájárulás a nyugdíjalaphoz	37.495 »
3—4. Kegydíjak	3.380 »

B) Dologi kiadások.

5. Szállásbérek	5.400 »
6. Hivatali és irodaszükséglet	21.900 »

Csuda olcsóság a BÉKA boltban!

Őszi és téli piquet paplan, zsebkendők, frotir és damaszt törülközők, továbbá vászon, kanavász, chiffon és grádli meglepő olcsón; szép választék selymekben és női ruhaszövetekben, új barchetek minden lehető színben és minőségben csak a BÉKA-nál kapható olcsón.

Irgalmasok-utca 10. sz. (Saját házban.)

7. Utiköltségek és napidijak	1.700 kor.
8. Szolgaszemélyzet ruházata	2.270 >
9. Utcák és terek tisztántartása	42.500 >
10. Közvilágítás	40.000 >
11. Szemét kihordás a belvárosi házakból	14.200 >
I. Összesen	381.278 >

II. Községi vagyon.

A) Gazdaság.

12. Tisztviselők, szolgák és adók	27.506 kor.
13. A vágóhid és üzemnek fenntartása	43.000 >
14. Épületek fenntartása	17.300 >
15. Lovak és bikák vétele, élelmezése, fogatok fenntartása	20.054 >
16. Gazdasági szükséglet és bér a barátok majorjáért	5.500 >
17. Amerikai szállótelep és a vinnellériskola fenntartási költségei	13.242 >

B) Erdészet.

18. Tisztviselők és szolgák	11.700 >
19. Faelőállítási és betuvarozási költség, ugy különféle kiadások	50.576 >
20. Erdőfelújítás és kopár helyek befásítása	4.800 >

D) Jogok és jövedékek.

21. Utak és hidak fenntartása az alsó határban	560 kor.
22. Kövezési szükséglet)	91.400 >
23. Indóházut fenntartása)	
24. Kövezetvám és a helypénzszedési jog, ugy a szikviz, ásványviz-adó és a vasuti kövezetvám kezelésének költségei	34.220 >
25. Szegény iskolásgyermek felruházása	4.800 >
II. Összesen	324.658 >

III. Községi tartozás.

27-28. Előlegül felvett törzstörvény törlesztése és kamatok fizetése	150.261 kor.
III. Összesen	150.261 >

IV. Vizvezeték.

29. Vizvezeteki kiadások	75.402 kor.
IV. Összesen	75.402 >

V. Községi egészségügy.

30. Az egészségügyi személyzet fizetése	10.240 >
31. Fertőtlenítők ruházata	270 >
32. Balokányi fürdő és park gondozása	1.300 >
33. Gyógyszerek szegények részére, oltóanyag, fertőtlenítőszer	800 >
34. Temető gondozása	2.400 >
Összesen	15.010 >

VI. Rendőrség.

35. Tisztviselők és szolgák fizetése, ruhálatmánya és szállásbér	103.612 kor.
36. Tűzoltói kiadások	12.000 >
37. Letartóztatott egyének élelmezése	1.500 >
38. Toloncköltségek	600 >
39. Mértékhitelítés	6.640 >
40. Hidmérleg fenntartása	600 >
VI. Összesen	124.852 >

VII. Kegyuraság és jótékony célok előmozdítása, segélyezés.

41. Kegyuri kiadások és segély a hitfelekezeteknek	29.300 >
42. Rudolfinumban levő árvák el látása	20.000 >
43. Járulek a közkörháznak	420 >
44. Segély pénzek a Matessa intézet, a szegényház és a népkonyhára	9.600 >
45. A szegedi árvizköcsön törlesztése	976 >
VII. Összesen	60.866 >

VIII. Iskola és közművelődési ügy.

46. Községi népiskolák s egyéb iskolák költségei	147.960 >
47. A joglyceum járuléka	1.740 >
48. A főreáliskola járuléka	8.300 >
49. A N. ürögghi iskola járuléka	240 >
50. A nemzeti színház fenntartási költségei	38.000 >
51. Muzeumi költségek	1.400 >
VIII. Összesen	197.640 >

IX. Katona-ügy

52. Bérek, épület fenntartási s egyéb költségek	28.800 >
53. Ujoncozási költségek	300 >
53-56. A Ludovika akadémia és a pécsi hadapródiskolának alap. helyek után	2.800 >
IX. Összesen	31.900 >

X. Különlélek.

57. Visszafizetések	400 kor.
58. Földbérviszatérítés a női-zárdának	100 >
59. Fogyasztási és italadók kezelési költségei	249.710 >
60. Előre nem láthatók és különlélek	26.000 >
X. Összesen	276.210 >

Rendkívüli kiadások

61. Átmeneti kiadások	5.640 kor.
62. Előlegek	10.000 >
63. Zsolnay szoborra	2.000 >
64. Utcanyitás	6.917 >
65. Népszámlálás	2.600 >
66. Szőlőutjavítás	461 >
67. Városi tartalékalap létesítése	6.000 >
Összesen	33.618 >

A kiadások összege.

I. Igazgatás	381.278 kor.
II. Községi vagyon	324.658 >
III. Tartozás	150.261 >
IV. Vizvezeték	75.402 >
V. Közegészségügy	15.010 >
VI. Rendőrség	124.852 >
VII. Kegyuraság és segélyezés	60.866 >
VIII. Iskolaügy és közművelődés	197.640 >
IX. Katonaügy	31.900 >
X. Különlélek	296.210 >
Rendkívüliek	33.618 >

Összesen : 1.671.695 >

Levonva a bevételt . . . . . 1.341.870 kor.

Marad fedezetlen . . . . . 329.825 kor., melyre 48% pótdadó vettetik ki a jövőre.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Emeljan, a munkás és az üres dob.

(Tolstoj után az »Orosz Népregéből«.)

Fordította: FÜREDY F. GUSZTÁV.

(Folytatás és vége.)

A cár mikor felébredt, kinézett az ablakon, egy folyó volt a palota körül, ahol azelőtt nem volt semmi — és a folyón hajók uszkáltak. A cár nem örült a folyónak, hanem haragos lett, hogy Emeljant nem végeztethette ki.

— Nincs az a munka, melyet el ne végezne. Mit tegyek vele!?

Ismét magához hívatta az udvarnokokat, hogy tanácskozzék velök.

— Gondolkozzatok — mondá a cár, és találjatok ki olyan munkát, amely túlhaladja minden erejét, mert a mivel eddig megbiztuk, mind elvégezte és én nem vehetem el tőle a feleségét.

Az udvaroncok gondolkodtak és újra gondolkodtak. Végre elkészültek tervükkel. Rögtön mentek a császárhoz és mondták:

— Hivasd Emeljant és parancsold meg neki, menjen oda, anélkül, hogy tudná, hová, és hozza el azt, anélkül, hogy tudná, mit. — Ebben aztán nem fogja kiismerni magát — Bárhova menne is, mindig azt mondod neki, hogy nem ment oda, a hová neki kellett volna,

és bármit hozzon is, mindig azt mondod neki, hogy nem azt hozta, amit kellett volna. Ekkor aztán kivégeztethetjük őt és elveheted a feleségét.

A cár nagyon megörült.

— Ezt bölcsen eszeltétek ki — mondá. Aztán elküldött Emeljanért és így szólt hozzá:

— Eredj oda, anélkül, hogy tudnád, hová, és hozd el azt, anélkül, hogy tudnád, mit. De ha nem hozod, leüttetem a fejed.

Emeljan elmondta a feleségének, mit parancsolt a cár. Az asszony gondolkodott. — Nos — mondá — ez okos egy dolog. Most aztán ravasznak kell lenni. Leült és gondolkodott, végre így szólt férjéhez:

— Neked messzire kell menned, a nagyanyámhoz, ez egy özvegy parasztasszony, és megkéred őt, fogadjon fel téged. Ha adni fog neked valamit, visszajössz egyenesen a palotába, és én ott leszek. Most nem menekülhetek körmeik közül, mert erővel vesznek el. Ha mindazt megteszed, amit a nagymama parancsol, ugy nemsokára megszabadithatsz.

Az asszony rendbehozta férje holmiját utra készen, kis táskát akasztott a nyakába és egy kis orsót adott neki.

— Ezt add át — mondá. — Erről megtudja, hogy te vagy az én férjem.

Aztán megmutatta neki az utat. Amint Emeljan elhagyta a házat, katonákat pillantott meg gyakorlat közben. Megállt és nézte őket.

— A katonák a gyakorlat után leültek, hogy pihenjenek. Emeljan odament hozzájuk.

— Nem mondanátok meg nekem, merre kell menni, anélkül, hogy az ember tudná

hová és hogyan hozhatom el azt, anélkül, hogy tudnám mit?

A katonák csodálkoztak.

— Ki parancsolta azt neked? — kérdezték.

— A cár!

— A meddig katonák vagyunk, mi is mindig oda megyünk, anélkül, hogy tudjuk hová, és sohasem érjük azt el, és keressük azt, anélkül, hogy tudjuk mit, és nem is tudjuk meg soha. Mi nem segíthetünk rajtad.

Emeljan még egy ideig a katonák között maradt, aztán tovább ment. Amint már ment egy jó darabig, erdőbe ért. Az erdőben egy kis kunyhó állott, amelyben egy öreg parasztasszony ült és font. Amellett sirt és az ujja hegyét a fonálhoz nem a nyálkával nedvesítette, hanem a könyeivel. Az öreg meglátva Emeljant, rákiáltott:

— Mit keressz itt?

Emeljan átadta az orsót és elmondta, hogy a felesége küldte őt. Az asszony mindjárt nyugodtabb lett és kikérdezte Emeljanat. Ez elmesélt mindent, hogyan vette feleségül a leányt, hogyan költözött vele a városba, hogyan lett ő a császár portása; elmesélte, mint épített fel egy templomot, ásott egy folyót, melyen hajók uszkáltak, és hogy most a cár azt parancsolta neki, menjen oda, anélkül, hogy tudná, hová, és hozza el azt, anélkül, hogy tudná, mit.

Az öreg végighallgatta Emeljanat, aztán nem sirt többet. Valamit mormogott magában.

— Ugy látszik, eljött az idő — mondá. Nos jó. Új le fiacskám és egyél.

Hírek.

Pécs, 1900. október 11.

A füstbe ment három kívánság.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja, hol; messze mesze tengeren, a világnak végiben, arra alá Baranyában, a girbe-gurba Hegyháton lakott egyszer egy szegény ember, annak volt egy mérges, de nagyon mérges felesége. A szegény ember favágo volt, de ha körmével turta is a földet, mégsem birt annyit keresni, a mennyit a felesége cifra selymes röpikre, meg fodros-bársony viganókra el nem pazarolt volna.

Hozzá reggeltől estig csatázott a nyelvvel, olyan volt, mint az eleven égháboru. A szegény ember csak túrta, túrta egy darabig, de végre is megunta az örökös perpatvart s azt se mondta: befellegett, úgy eltűnt, mint a kámfor.

Ment, ment, mendegélt a szegény ember, egyik faluból ki, a másikba be, végre elért egy keresztuttra. Itt leült és azon töprengett, mihez kezdjen. Pénzét a felesége költötte el, az eszét az pörölte ki a fejből, hát nem is kezdett semmihez, hanem, hogy kiphente magát, tovább ballagott.

Estére kelve egy tóhoz ért, a sötétség miatt tovább nem mehetett, leterítette subáját s mint a ki legjobban végezte dolgát, végig feküdt rajta.

Másnap alig, hogy pitymallott, egy csunya varangyos béka brekegett mellette, de úgy ám, mintha csak muszáj lett volna neki:

Breke, breke, brekeke,
Szegény ember jöjj ide.
Vigy a rétre, vizes rétre.
Még fizetek néked érte.
Jer segíts hát izibe,
Breke, breke, brekeke.

A szegény ember nagyott nézett, mert beszélő békát még teljes világ életében sem látott, de mert jó szive volt, hát elvitte a békát kívánsága szerint a vizes rétre.

Nagyot ugrott volna a béka örömeiben, de nem vitte rá a természetét, így csak hálálkodott a szegény embernek jó tetteért és azt mondta:

Emeljan evett és az asszony mondá neki:

— Neked nagyon messzire kell menned, messze, a tengerpartig. Ha odaérsz, egy nagy várost látsz. Eredj be a városba és az első házból kérj szállást. Ott keresd azt, amire szükséged van.

— Hogyan tudom azt meg, nagymácska?

— Ha te meglátod azt, aminek jobban kell engedelmeskednünk, mint apánknak, vagy anyánknak, akkor az az, amire szükséged van. Vedd ezt és vidd el a cárnak. A cár azt fogja mondani: ez nem az, amit hoznod kellett volna. Erre azt fogod felelni: Ha nem ez az, akkor össze kell törni és ráütsz, elviszed a folyóhoz, összetöröd és beledobod a vízbe. Akkor aztán visszakapod a feleségedet és felszáradnak az én könyeim is.

Emeljan bucsút vett az öregtől és ment. Eljutott a tengerhez. A parton egy nagy város állott. Emeljan bement a városba és az első házból éjjeli szállást kért. Amint ezt megkapta, lefeküdt. Már korán reggel felébredt és hallotta, amint az apa felkötözködött az ágyban, költögette a fiát és megparancsolta neki, hogy menjen fát vágni. De a fiu nem engedelmeskedett.

— Még korán van — mondá — ha későbben kelek is, készen leszek veled.

Ezt hallotta az anya és mondá:

— Eredj fiacskám! Apádnak sebes a lába; talán csak nem kívánod, hogy ő menjen. Eredj, ideje már!

A fiu oda sem hallgatott, befordult az ágyába és tovább aludt. Egyszerre csak az

— Jaj, hogy az Isten adja meg minden lépésedet, a miért ide hoztál a vizes rétre. De jó tettered helyébe jót várj. Itt van három szál csodafű. Ha ezt a három szál fűvet a tűzbe dobod, hát akarmit kívánj is beteljesedik.

Ezzel a béka átadta a szegény embernek a három szál csoda-fűvet s örömeiben mit is tett volna: dalolgatott.

Breke, breke, brekeke,
Jaj de jó itt a vízbe.
Aki kneipol, így tegyen,
Hogy élte hosszú legyen.
Breke, breke, brekeke,
Jaj de jó itt a vízbe.

Epen akkor pottyant egy egérke a vízbe és hogy csurómvíz kímászott a partra, hát így csufolta a békát:

Breke, breke, brekeke,
Maradj te csak a vízbe.
Okos ember nem kneipol,
Pipáz, kártyáz, meg táncol.
Breke, breke, brekeke,
Maradj te csak a vízbe.

A szegény ember inkább az egérre hallgatott s miután eltette a három szál csodafűvet, lassan tovább ballagott.

Ment, ment, mendegélt, tüskön-bokron, árkon-berken keresztül, egyszer csak elér egy nagy nyárfához. Olyan magas volt a nyárfa, hogy a nap is azon pihent meg délben.

A nyárfa tövében egy sasfőka hevert. Szegényke kiesett a fészkeből s hogy lepottyant a földre, eltörött a lába.

A szegény ember megsajnálta a sasfőkát, fölemelte a földről, a lábát összeillesztette, bekötözte, aztán felvitte a fészkebe.

Az öreg sas alig győzött hálálkodni a szegény embernek.

— Oh, hogy áldjon meg a hegyháti atyaisten. — mondta az öreg sas — a miért felsegítetted fiamat, de én se maradok adósod. Fogd ezt a három tollat. Ha feldobod a levegőbe s bármit kívánsz is, hát abban a minutában beteljesül.

A szegény ember nagyon megörült a három csoda-tollnak, eltette a belső zsebébe és a mint leért a nyárfáról, tovább ballagott.

Ment, ment, mendegélt a szegény ember, tüskön bokron, árkon-hegyen keresztül, végre elért egy nagy barlanghoz. A

utcán valami peregni kezdett. A fiu felugrott, gyorsan felöltözködött és szaladt az utcára.

Emeljan ezt látva, gyorsan felkelt és utána ment, hogy megnézze, mi történt és mi az, a minék a fiu inkább engedelmeskedik, mint apjának, anyjának. Amint Emeljan az utcára ért, látta, hogy egy ember megy el a ház előtt, aki egy gömbölyű valamit cipelt a hasán és apró botocskákkal ütött rája. Aztán pergett és hangzott ez a valami és ennek engedelmeskedett a fiu.

Emeljan visszaszaladt a házba és megkérdezte, hogy mi az?

— Ez egy dob — volt a válasz.

— Üres?

— Igen, egészen üres, felelték.

Emeljan csodálkozott és könyörgött, adják neki, de nem adták. Erre Emeljan nem kérte többet, hanem hátulról folyton követte a dobost. Egész nap ment és a mikor a dobos lefeküdt aludni, fogta a dobost és megszökött vele. Haladt, amilyen gyorsan csak tudott és végre hazaért a városba. Mindenekelőtt is a feleségét akarta viszontlátni, de ez nem volt otthon. Másnap a cár elé vezették őt.

Emeljan jelentkezett a cárnál. Az jött meg — izente a cárnak — aki elment, anélküli, hogy tudná, hová és aki elhozta azt, anélküli, hogy tudná, mit.

Ezt bejelentették a cárnak és a cár meghagyta Emeljannak, hogy másnap ismét eljőjön.

Erre Emeljan másodszor is jelentkezett:

— Eljöttem — mondá — és elhoztam azt, amit a császár parancsolt. Ha a császár

nap melegen tűzött, el is fáradt, leterítette a barlang szájába subáját s azon gondolkodott, hogy mit is kívánjon majd otthon, mert nagyon szerette a feleségét, de hogy is tenne anélkül valamit.

Egyszerre csak »knip«, aztán meg »knáp«, aztán megint »knip«, kis vártatva »knáp«. A szegény embernek még a haja is ég felé állt, úgy meg ijedt a knip-knáp-tól. De szörnyen furta az oldalát az a knip, knáp. Mi lehet az? Egy istene, egy élete, egy felesége, ő bizony végére jár a dolognak. Hát csak megint elkezdte: knip, knáp, knip knáp.

A szegény ember felállt, háromszor keresztet vetett magára és azt mondta:

Minden jöttett lélek az Urat dicséri, mi a kívánságod?

A felelet csak az volt rá: knip, knáp, knip, knáp.

A szegény ember nem volt rest, meggyújtott egy gyújtófát s annak a világa mellett bement a barlangba.

A knip-knáp mindig közelebb hallatszott, utoljára közvetlen mellette hangzott el: knip-knáp.

A szegény ember körülnézett, hát uram fia, a barlang mélyiben a sziklaparton egy csunya, ráncosképű, vén boszorka ült s egy nagy feneketlen korsót tartott kezében, azt akarta megtölteni a fekete tenger vizével; de a mint beleöntött egy dézsával, hát knip, mikor egy másikkal öntött bele: hát knáp, kifolyt a feneketlen fenéken.

— Ha hiszel Istenben, mondd meg, ki vagy. — szólt a szegény ember a ráncos-képű vén boszorkányhoz.

Jaj, édes fiam — felelt a boszorka — én Noénak tizenharmadik öreganyja vagyok, Ádámnak meg tizenharmadik unokája. Belzebub, az ördög fejedelme, mert nem akartam felesége lenni, elátkozott. Azóta töltögetem ezt a nagy feneketlenfenekű fazekat a fekete tenger vizével, de sehogysom akar megelleni.

— Nem is telik az meg, nénikém, ha itéletnapig töltöget is bele.

— Gondolod, édes, fiam?

— Gondolom, bizony, hiszen amit fölül beleönt, kifolyik az alul.

— Ejnye, hogy én azt eddig észre nem vettem — szólt a ráncosképű vén boszorka — de ha te most nem mondd, bizony még töltögetem pár esztendeig. Az Isten áldjon

most sem kegyeskedik kijönni hozzám, akkor magam megyek be.

A cár kijött. Hol voltál? kérdezte.

Emeljan elmondta.

— Ez nem az a hely, a hová menned kellett volna — mondá. Mit hoztál?

Emeljan meg akarta mutatni, de a cár oda sem nézett.

— Ez nem az, amit hoznod kellett volna.

— Ha nem az — mondá Emeljan — akkor össze kell törni és vigye el az ördög.

Emeljan elhagyta a palotát a dobbal és ráütött. Amint ráütött, az egész császári hadsereg összeszaladt és Emeljan köré csoportosult. Tisztelegtek Emeljan előtt, császárhoz illően hódoltak neki és várták parancsait.

A cár az ablakon át kiáltott le a katonáknak, hogy ne engedelmeskedjenek Emeljannak. De ezek nem hallgattak a cárra, hanem követték Emeljant. — A cár ezt látva, megparancsolta, küldjék ki Emeljannak a feleségét és kérte, a dobost adják neki vissza.

— Ezt nem tehetem — mondá Emeljan — nekem meghagyták, törjem össze és a törött darabokat dobjam a folyóba.

Emeljan a dobbal a folyóhoz ment és a katonák követték. Itt összetörte a dobost, beledobta a vízbe és a katonák mind elsöktek. Emeljan kézen fogta a feleségét és hazavitte. És ettől az időtől kezdve többé nem üldözték őt a cár, aki jól rosszul élt tovább.

meg érte édes fiam, de én is meghálalom ám. Itt van egy kölkök kancsó, ha beledobod a vízbe, hát akármit kívánj is, beteljesedik,

Ezzel a ráncosképű vén boszorka befoltozta a feneketlen fenekű kancsó fenekét, aztán egykettőre teli merte a fekete tenger vizével; akkor megrázkodott, és olyan szépséges göndörhaju leány lett belőle, hogy a szegény ember egyet gondolt, s elvette feleségül.

De jaj, csak ezt ne tette volna. Ez még szépszorta jobban értett a pöröléshez, mint a felesége. Harmadaap már elindult haza felé, mert tudja kő, mégis csak az első felesége után fájt a szive.

Ment, ment, mendegélt, most már hazafelé, felesége alig várta már, hogy megjöjjön. Legelső dolga volt, hogy amugy menyecskésen leszidja az urát. Mikor már elfáradt a pörölésben, azt mondta az urának.

— Ilyen-olyan, szedte-vette embere, hát így gondolsz te rám, eljárás a világba ténferegni, mig engem az ördög vihetne el addig.

— Asszony — szólt az ember — ne prézsmítájl, hanem adj ennem. Éhes vagyok.

— Még az is? Hát étlenszomjan jössz a nyakamra?

— Csak adj ennem, majd a füled is két felé áll, ha meglátod, mit kerestem.

— Ugyan, mit kerestél?

A szegény ember elővette a három szál fűvet, három tollat, meg a kis kölkök kancsót s az egész cókókot az asztalra tette, mikor azt mondta:

— Ezt kerestem, lá.

— Ezt-e? — kiáltott nagy mérgesen az asszony — hogy járj azon az ostoba fejed.

Ezzel összekaparintotta a három szál fűvet s zsupsz behajította a lobogó tűzbe.

Abban a minutában a feje tetején járt a szegényember, akárcsak úgy fogadta volna. A feje bubján járó szegény ember híre bejárta az egész világot. A nép seregesen járt hozzá, azt hitték, hogy valami isteni csoda történt, pedig hát dehogy. Hanem most már az asszony is megjéjt ám, hogy az urának tán örökkönörökké így a feje bubján kell járnia, egész nap egyebet sem tett, csak sirt, rit, bánatában. De a szegény ember is megunta már a fejtetőn való járást és azt mondta feleségének.

— Asszony, ha javamat akarod, dobd a három tollat a levegőbe, aztán kívánd, hogy megint a lábamon járjak.

Az asszony fogta a három szál tollat s földobta a levegőbe, miköztt ezt mondta:

— Járjon az uram megint a két lábán.

Alighogy az asszony kimondta a kívánságot, a szegény ember talpára ugrott, megragadta a kis kölkök kancsót s nekiiramodott a Balokányi tónak.

— Hogy ragadna le a nyelve ennek a gonosz asszonynak — kiáltott nagy mérgesen s beledobta a kis kölkök kancsót a vízbe.

Amint hazaért a szegény ember, hát, szent szilva de sok isten van a fán! a feleségének leragadt a nyelve, úgy, hogy egy kukkot sem tudott szólani.

Mit volt mit tenni a szegény embernek, csak belenyugodott sorsába.

Ha a gonosz asszonynak a nyelve le nem ragadt volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Ha jók lesztek s a tanító nének nem lesz panaszta reátok, úgy a jövő csütörtökön ismét mesélek. Isten veletek! A viszontlátásra, pá!

Napirend 1900. október 12-én.

Naptár: péntek, okt. 12. — Róm. kath.: Miksa. — Prot.: Miksa. — Görögkel. (szept. 24.) Cirják. — Zsidó: Tischri 19. — Nap két 6 óra 17 perckor; nyugszik 5 óra 16 perckor. — Hold két este 6 óra 55 perckor; nyugszik reggel 9 óra 35 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles idő várható, jelentékeny csapadék nélkül.

Katonai felülvizsgálat reggel nyolc órakor a vármegeyházán.

Színház: »A Stomfai család«, szimfű.

— (Személyi hír.) Gróf *Fesztetich* Andor, az országos vidéki színház felügyelője, ma délután Pécsre érkezett s nyomban megtekintette a pécsi nemzeti színházat, hol *Nádassy* József, művezető, kalauzolta. A felügyelő, ki a délután folyamán özv. *Tissay* Dezsőné, a színház igazgatóját is meglátogatta, úgy a színház berendezése, mint a kitűzött s tervbevett műsor felett, teljes meglegedését fejezte ki.

— (Pécs város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését a városháza közgyűlési termében báró *Fejérváry* Imre dr. főispán elnöke alatt. Az ülésen jelen voltak: *Majorossy* Imre polgármester, *Tróber* Aladar dr. főjegyző, *Tichy* Ferenc dr., első aljegyző, *Fekete* Mihály, tiszti főügyész, *Nendtvich* Andor, árvaszéki elnök, *Erreth* János, *Ráth* Mátyás, *Déván* Ottó, kir. főügyész, *Kovácsfi* Kálmán, kir. főmérnök, *Laubhaimer* Róbert, segédtanfelügyelő, *Szeregy* József dr., *Egry* József, *Kindl* József, *Auguszt* Ferenc, pénzügyigazgató-helyettes, *Czirer* Elek dr., tiszti főorvos, *Krasznay* Mihály, *Szuly* János, *Záray* Károly dr. és *Aidinger* János. A kórházi ügyek szakreferenseiül *Oberhammer* Antal, helyettes gazdasági tanácsos és dr. *Erreth* Lajos, kórházi igazgatófőorvos is megjelentek. A bizottság éljenzés között vette tudomásul *Erreth* Jánosnak a bizottságba néhai *Ullmann* M. Károly helyére a városi közgyűlés által történt beválasztását s azután az árvaszéki elnök, tiszti főügyész, kir. tanfelügyelő, kir. főmérnök és kir. ügyész jelentései után a referensek ügyeit tárgyalta, meglehetősen hosszadalmassággal, úgy, hogy az ülés csak tizenkét órakor ért véget.

— (Jelentés a vizről.) A Tettye mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: a vizek telve vannak, a tettyei forrás vizszolgálati képessége folyó hó 11-én reggel 975 köbméter.

— (Elmebeteg törvényszéki jegyző.) Csak a közelmúltban adtunk hírt olvasóinknak arról a szerencsétlenségről, mely *Hunyadi* Ignác törvényszéki jegyzőt érte, ki huzamosabb ideig szenvedvén nagyfokú idegességben, végre is elmebeteg lett. A szerencsétlen embert csak a múlt hó elején szállították be a pécsi közkórház megfigyelő osztályába, honnan azonban körülbelül tíz nappal ezelőtt rokonai felelőssége mellett kivették s Aradra vitték. A rokonok azonban — úgy látszik — nem fordítottak elég gondot *Hunyadi* Ignác állapotára, mert a szerencsétlen törvényszéki jegyzőnek sikerült valahogy rokonai éberségét kijátszani s ma reggel Pécsre érkezett. Alig időzött néhány óráig Pécsen, midőn idegrohama ismét erőt vett rajta s a *Munkácsy* Mihály-utcán haladva, megtámadott egy dajkát, ki gyerekekkel a karján haladt arra. *Hunyadi* Ignác először barátságosan szólította meg a dajkát, aztán a gyermekkel játszadoxott, majd hirtelen minden ok nélkül, hatalmasan arculütötte az asszonyt, kinek segélykiáltásaira a járókelők összecsődültek s lefogni igyekeztek a törvényszéki jegyzőt, ki azonban kiszabadítva magát az emberek kezei közül, egy asszonyt ragadott meg, becipelte a törvényszéki palota kapuja alá és a legkülönbébb szitkok között ütlelni kezdte. Ekkorára azonban már értesítették az esetről a rendőrséget, melynek közegei megfékeztek a dühöngő embert s bezsállították a közkórház megfigyelő osztályába. Ebből a legkevésbé sem kellemes incidensből különben a kórház is levonhatja a konzekvenciákat, hogy tudniillik a rokonok felelősségvállalása nem sokat ér oly esetekben, midőn idegbeteg embernél éppen a kórházi ápolás sokkal szükségesebb a rokonok bármily kenyeztető szereteténél, mert elvégre is *Hunyadi* Ignác most ott van, ahol volt, s ahol nem kellett volna lennie, ha a hórházbeliek nem lettek volna oly engedékenyek.

— (Óriási tűzvész a vidéken.) Egy bikaápoló gondatlansága óriási tűzvészt

okozott a napokban Gyánt pusztán (Tolna-megye). Akként történt a dolog, hogy *Molnár* István bikaápoló Gyérey Dezső, gyánti bérlő pusztáján a bikaistállóban alomfelrakással volt elfoglalva, s e közben az alomnak felrakott széna közé ejtette gyulaskatulyáját, melyre később az állatok rátapostak. A putak ütésétől természetesen meggyuladt a gyufa, ebből tüzet fogott az alom, s rövid idő alatt lángokban állott az egész istálló, melynek óriási lángjaitól a szomszédos gazdasági épületek is tüzet fogtak. Először a bérlőség házfecske-dőjével kíséreltek meg az oltást, de ez a dühöngő elemmel szemben mit sem használt. Később a némedi és ozorai tűzoltók is kivonultak a tűzhöz, de akkorára már alig maradt oltani való, s így erőmegtesztítő munkával a tűz lokalizására szorítottak. Két istálló, nagymennyiségű gazdasági eszköz, négy bika, tizenegy borjú, tizenöt darab szarvasmarha és egész halom takarmány lett martalékká a tűznek, mely ötvenhatezeröttszáz korona kárt okozott. A kár egy része biztosítás által megtérül.

— (Kórházi ügyek.) A város közigazgatási bizottsága ma tárgyalta és jóváhagyta a városi közkórház orvosi karának és tisztviselőinek fizetésrendezési ügyét, melyet lapunk folyó hó harmadiki számban a kórházi bizottság üléséből kifolyólag részletesen ismertettünk. Ugyancsak ma tárgyalták az új kórházi szabályrendeletet, melyet véleményes jelentés kíséretében fognak a közgyűlés elé terjeszteni, valamint a kórházi konyha és gazdasági épületek kibővítési ügyét is.

— (Meghalt a kórház előtt.) Ily cím alatt lapunk tegnapi számában közöltük, hogy *Scharnagel* Mihályné kövágószőlősi lakosnő, kit tegnap ápolás végett akartak a közkórházba szállítani, a kórház előtt meghalt. Ma délelőtt teljesítették ahivatalos boncolást a szigetkülvárosi temető hullaházában *Czirer* Elek dr. városi főorvos és *Ludwigh* Ferenc dr. városi orvosok, kik a beállott halál okául genyecsés mellhártyalob tolytan beállott tuladást konstatálták.

— (Egyhavi adó.) *Auguszt* Ferenc pénzügyigazgató helyettes, a város közigazgatási bizottságának mai ülésen jelentést tett a múlt havi adójövedelemről. E szerint a múlt hónapban 2.839 koronával kevesebb egyenesadó folyt be, mint a múlt év szeptemberében; de ez év kilenc hónapjában 28.685 koronával több adó folyt be, mint a múlt év kilenc hónapjában. Az összes adóhátralék ez évben 156.762 koronát tesz ki.

— (Hatalmas koponya.) Valóban kétségtelenül hatalmas koponyával dicsekedhetik *Bálint* Péter, bodolyai szőlőhegyi lakos, ki a napokban *Odri* József, bodolyai lakos korcsmajában összeveszett az ott mulatozó *Kanizsai* István, *Kanizsai* József, *Hordósi* Sándor, *Sipos* Pál, *Sipos* József, *Pityer* István és *Losonci* Ferenc bodolyai lakosokkal. A veszekedés hevében aztán lentnevezettek nem kevesebb, mint tizenöt felliteres boros üveget vágtak *Bálint* Péter fejéhez, melyen a kiállított orvosi látélet szerint csak egy, öt nap alatt gyógyuló folytonossági hiány esett. A hatalmas koponyájú ember támadói ellen könnyű testisértés miatt emelt panaszt a bíróságnál.

— (Élet és halál.) Pécs város múlt havi közegészségi állapota — *Czirer* Elek dr. főorvosnak a városi közigazgatási bizottság mai ülésén tett előterjesztése szerint — egybevetve augusztus hóval, eléggé kedvező volt. A halálozások száma apadást mutat; az emésztési és légzőszervi bántalmak mellett a vörheny és kanyaró enyhe lefolyással jelentkezett. A köztisztaság és az utcák locsolása a nagy szárazság miatt hézagos volt. — A kórházak forgalma huszonhárommal apadt, mert míg augusztusban 587, addig szeptemberben 564 beteg volt a kórházakban, még pedig a városi közkórházban 470, az irgalmasokéban 55 és a bányatelepiben 34 beteg volt. Élve született

a múlt hónapban 95 egyén; 38 fi és 57 nő. Meghalt 99 egyén; 50 fi és 49 nő. Házasság 17 kötött.

— **(A permetezés vége.)** Csötönyi Sándor, nagyharsányi lakos, a Villanyhoz tartozó „Remete” szőlőhegyben leszüretelt szőlőtökeit permetezte a napokban, midőn arra jött Kornfeld Adam, villányi lakos, ki Csötönyinek jóbarátja lévén, beszédbe elegyedett vele. Csötönyi aztán beszédközben tréfából ráfogta a permetező csövét s a szénkéreg Kornfeldnek a szemébe locsolódott, mi oly súlyos égési sebeket okozott a meglocsolt emberen, hogy szemei csak huzamosabb gyógykezelés után gyógyulnak majd meg. A rossz tréfa mesterét feljelentették a bíróságnál.

— **(Házak a levegőben.)** Hogy rendezik a kaposvári utcát, már többször megemlékeztünk és tegnapi számunkban is e rendezésről. A rendezés miatt mindenhol alá kell építeni a házakat s a kapukat leszállítani s belülről lépcsőket alkalmazni az utca jobb-oldali részén. Eltekintve attól, hogy ez a házigazdáknak sokba kerül, csak azt akarjuk megmondani, hogy abban a sorban a házak mind a levegőben lesznek s formájuk sem lesz. Most tessék aztán hozzá képzelni, hogy ugyanilyen sorsra jut a kálvária utca is. Nos hát lesz legalább specialitása az utcák dolgában Pécsnek s lesznek halandók, a kik külön e specialitás tanujmányozására jönnek majd Pécsre. Megnézni mindenesetre érdekes lesz, de ott lakni, az nem lesz egyáltalán irigyelésre méltó.

— **(Elgazolt fuvaros.)** Ma délután három órakor Virág Mihály, Bálics-utca 8. szám alatti lakos, a Sillay-féle szőlőbe fuvarozott, midőn az egyik fordulónál lecsuszott a kocsiról s a lovak közé esett. Szerencsére csak jelentéktelenebb koponyazúzódást szenvedett s így ápolás végett — saját kérelme folytán — a lakására szállítottak.

— **(Vége a tengerikigyónak.)** Az ismeretes eltűnt Mayerhoffer-fele ovadék ügyében ma a város közigazgatási bizottsága bezárt határozatot hozott, mert hogy kinek kezén veszett el a 200 forintos takarékpénztári könyv, nem lehet konstatálni, így hát tegeyelmnek senki ellenében nincs helye. Viszont Mayerhoffer Antal irásban beismerte, hogy a 200 frtot vis-zakapta. Így hát neki semmi követelése nincs a városon. Bár a fia ezt a 200 forintot még mindig követeli s kérdés, hogy mikor erre, mint örökösnek, joga is lesz, nem indít e pört a város ellen? Most azonban egyelőre elutasította a bizottság ezzel a követeléssel, mert nincs még joga az apja helyett fellépni, nem is tekintve azt, hogy az öreg Mayerhoffer a 200 frt visszanyerését beismerte s így a városon semmi követelni valója nincs.

— **(Garázda anarchista.)** A szigetvári kórházba egy beteget vettek fel, ki akrobatának vallotta magát s dacára Kecskeméten kiállított igazolványának, külföldinek látszott. Ez az individium a kórházban csakhamar garázdálkodni s késével fenyegetőzni kezdett, mondván, hogy ő anarchista. A főorvos megparancsolta, hogy vegyék el tőle a kést, ő azonban ellenszegült s az egyik ápolót súlyosan megsebesítette, mire a kórházból a városi rendőrség a szolgabíróhoz kísérte. Onnan a járásbírósnak adták át, mire a járásbíró úgy intézkedett, hogy a delikvens beteg levén, kísérek vissza a kórházba. A főorvos azonban megtagadta a felvételt s az anarchista különben is azzal fenyegetőzött, hogy leszurja a főorvost és az ápoló apacákat, mire az alispánnak táviratoztak, ki elrendelte, hogy szállítsák Kaposvárra a kórház megfigyelő osztályába, mi meg is történt. A szigetvári járásbíró azonban az alispáni rendeletben az ő birói hatáskörének megsértését látta s átírt az alispánhoz, hogy az anarchistát szállítsák vissza a szigetvári kórházba. Am a szigetvári kórház nincs arra be-

rendezve, hogy ily veszedelmes embereket ott biztonságba helyezni lehessen, minélfogva a biró határozatának végrehajtását megtagadták. Most kíváncsiak a jogászörök, vajjon a bíróság miként szerez érvényt határozatának a közigazgatással szemben. A veszedelmes anarchista még mindig a kaposvári kórházban van, hol elmebeli állapotát vizsgálják. Kiderült az is, hogy a Kecskeméten kelt bizonyítvány hamisított.

— **(Drága szőlőfürt.)** Ismeretes ez a szállóige, mely szerint az egyszeri róka azt mondta: Savanyu a szőlő. S tudjuk, miért mondta. Bábos Ferenc, az utca gyermeke is körülbelül az egyszeri rókával hasonló helyzetben volt, de nem tudott belenyugodni abba a gondolatba, hogy savanyu a szőlő, hanem biztosra vette, hogy ott a kofa kosarában is édes az. S merész elhatározással belekapott a kosárba s ugyanakkor a kofa erős kézzel az ő hajába s jól felpofozta. Ilyenkor mindig van csoportosulás, s a rendőr rendszeren későn érkezik, mint most is. Bábos Ferenc tartva egyéb következményektől, megugrott a tömeg közt, talán, hogy máshol próbáljon szerencsét nagyobb sikerrel.

— **(Házbérkrajcárok.)** Még mindig kísértenek a házbérkrajcáradó kivetése elleni felebbezések. A mai városi közigazgatási bizottsági ülés nem kevesebb, mint kilencvennyolc, állami tisztviselő részéről beadott felebbezést intézett el, azzal, hogy kár a papirosért, mert hiszen a közigazgatási bíróság már meghozta ismeretes felmentő döntvényét. Azonkívül többen a kivetés nagysága ellen felebbeztek, így a Katholikus Kör is, de bizony rájuk hozta a bizottság is a kivetett összeget. Így a Katholikus Kör-re nem a tényleg fizetett 1400 forint ber után, hanem a felvett lakbérérték, összesen 4000 forint után rottak ki a házbérkrajcárt, ami elég súlyos s bizonyára csak a bizottság szűkkeblűséget mutatja. Egy körjegyző felebbezését is tárgyalták, de azt se mentették fel a fizetés alól, mert községi tisztviselő s azok házbérkrajcárt fizetni tartoznak.

— **(Az elfogott somogyi rabló.)** Bizonyára élénk emlékezetében lesz még olvasóinknak az az esemény, a közelmúltban Somogy megyében hallatlan vakmerőséggel elkövetett rablás, betörés és lopás, mely szinte felelevenítette Somogy régi rablóromantikáját, s ugyszólván rettegésben tartotta az egész megyét. A mi derék csendőreinknek azonban végre sikerült kézrekeríteni a rablóhistóriák hőseit, mit nem közölhetünk a nélkül, hogy elismerésünket ki ne fejezzük csendőreinknek, kiknek különben az utóbbi időben sok komolyabb bűn napfényrehozatala az érdeme. A napokban, mint a somogyi s főleg az ivándárdai rablás tettesét, egy rovott multu s időközben Szlavoniába költözködött Pupics Tázó nevű egyént tartóztattak le, ki azonban különböző időkről alibijét oly kétségbevonhatlanul igazolta, hogy a hatóság emberei kénytelenek voltak őt szabadon bocsájtani s folytatni a nyomozást, melynek eredményeképp a tetteket a napokban sikerült Ember László, somogyi csavargó személyében elfogni, ki már a rablások egy részét be is vallotta s kétségtelen, hogy az erélyesen folytatott vizsgálatnak sikerülni fog a rablások, betörések és lopások többi részét is reá bizonyítani. Ember Lászlónál elfogatásakor egy kétsővű Laucaster fegyvert és több lopott holmit találtak, melyeket elkoboztak tőle s most majd keresik, illetve jelentkezésre hívják fel a lopott jószágok tulajdonosait.

— **(Egyhavi rend.)** Majorossy Imre polgarmester a közigazgatási bizottság mai ülésén előadta, hogy a múlt hónapban a városi közigazgatási iktatóba befolyt 3.085 ügydarab; hátralék volt 345. Az összes 3430 darab közül elintéztetett 3065; a folyó óra áthozatott 375 darab. A rendőrkapitányi iktatóba beérkezett 1278 ügydarab; hátralék volt 680. Az összes 1958 darab közül elintéztetett 1583;

a folyó óra áthozatott 375 darab. Kihágási ügy volt új 396, régi 293; összesen 689. Elintéztetett 498; a folyó óra áthozatott 191. Bűnügy volt 418; elintéztetett 395; folyamatban van 25. Igazolvány 11; igazolójegy 10; cselédkönyv 97 adatott ki. Letartóztatott 80 egyén; eltoloncoltatott kötött utlevéllel 21 és kísérettel 2 egyén. A vidékről érkezett utasok száma volt 797. A községi központi bírósághoz érkezett 446 ügy; hátralék volt 41 darab. Az összes 487 darabból megszünt 41; letárgyalatott 410; a folyó óra áthozatott 36. Bányatelepen a községi bíróságnál volt 85 ügy; letárgyalatott 37; megszünt 16; tárgyalás alatt maradt 32 ügy. Egy ló és kocsis eltartása a múlt hónapban 72 koronába került. Utadobban befolyt 263 koronával több, mint a múlt év hasonló időszakában.

— **(A Máv. birtokainak védelme.)** A m. kir. államvasutak és az általa kezelt helyiérdekű vasutak építése alkalmával kisajátított területek megóvása és kezelése az illető osztálymérnökségre van bízva. Az osztálymérnökségek azonban, hosszú vonalbeosztás és a felhalmozott teendők miatt nem képesek megakadályozni az állami tulajdon képező területek lassu visszafoglalását. A kisajátított területek határait ugyanis karokkal jelölik meg. A szomszéd birtokos mezőgazdaságilag művelt földjét munkába veszi, a karót küljebb helyezi és beszánt az államvasuti birtoktestbe. Eöbbs csak egy barázdát foglal el, később már szélesebb és szélesebbre terjeszkedik, végre pedig a kisajátítási határjelzők egészen eltűnnek és a foglaló tulajdonos évek során át háborúlanul használ oly területet, melyért már kártalanított. A kisajátított határoknak megcsontítására vonatkozó pörökkel az államvasutak igazgatósága elárasztja az ország különböző vidékeinek bíróságait, legtöbbször azonban nem képes a tulajdonát képező birtokot megvédeni. Mert bár a kezei között levő, hitelesített kisajátítási helyszínrajzokkal támogatja igazat, a bíróság a keresetet elutasítja azzal az indoklással, hogy a kisajátítási határok fekvését a természetben megállapítani nem tudják. Ebből kifolyólag a kereskedelmi miniszter most elrendelte, hogy a kisajátított területek épségben való tartására, illetve a határoknak biztosítására, a területek újból való helyszínelése kitűzetése után, a kisajátítási határ mentén gyümölcsfakból élő-sövény létesíttessék, a mi nemcsak a terület megvédésére alkalmas, de jövedelmezőség szempontjából is célszerű.

— **(Az elmeügyintézet ügye.)** A városi közigazgatási bizottság mai ülésében tárgyalta a kórházi albizottságnak folyó hó 8 án tartott ülésében az elmeügyintézet felállítására vonatkozó határozatot, melyet lapunk folyó hó 9 diki számában bőven ismerítettünk. A bizottság elfogadta az összesen 487.257 koronában megállapított költséget s a javaslatot pártolólag fogja a közgyűlés elé terjeszteni.

— **(Marharakodó állomás engedélyezése.)** A magyar kir. államvasutak kezelése alatt álló kaposvár—szigetvári helyi érdeki vasut vonalán, Somogyvármegye területén fekvő Szent-László állomást marharakodó állomásul engedélyezte a földmívelésügyi miniszter.

— **(Bizottsági ülés.)** A vágóhid építését ellenőrző bizottság ma délután három órakor a városban Oberhammer Antal, gazdasági helyettes tanácsnok elnöke alatt ülést tartott, melyen Rauch János főmérnök, Guth József, városi aljegyző, Ráth Mátyas, Löwy Lipót dr. és Keresztes József jelentek meg. A bizottság mindenekelőtt Brézits Ferenc szobafestő ama kérvényét vette tárgyalás alá, melyben az anyag drága voltára való tekintettel az ezelőtt két évvel felajánlott 16% ár-engedmény elengedését s munkálatainak a vállalkozási árban való fizetését kérte. A bizottság e kérelmet elutasította. Ezután néhány, a vágóhid építésénél teljesített munkálatokért

járó munkadíjból előlegeket utalványozott a bizottság a vállalkozóknak s végül *Oberhammer* Antal bizottsági elnök kérelme folytán elvállalta a szigetkülvárosi iskola építése fölött is az ellenőrzést. Ezzel az ülés délutáni félnégy órakor véget ért.

— **(Türelmi ügyek.)** Ilyen is előfordult ma a város közigazgatási bizottsági ülésén. Első sorban is az az eset, hogy a hatóság a kigyó-utcában megengedte, hogy egy már kiürített házban ismét nyilvános mulatóhely nyitassék. Ezt *Aidinger* János keményen elítélte; de *Majorossy* Imre polgármester azzal védekezett, hogy bár az utca teljes kiürítése ki van mondva, az egyelőre nem vihető keresztül s az engedélyt nyert egyén saját házában nyitott ismét mulatóhelyt. A másik eset volt, hogy a rendőrkapitányság és a városi Tanács valami négy gyanús nőre kimondta, hogy türelmi bárcát kötelesek váltani a közegészség és közérkölc tekintetében. És a közigazgatási bizottság úgy a nyilvános háznak, mint ezeknek az ügyét illetőleg hozott határozatokat jóváhagyta. Oh, szent együgyűség!

— **(Üres istálló.)** Ujabbán a lókötes mestersége mindinkább terjed. Persze könnyű munka s szépen gyümölcsözik. Tegnap virradóra *Gombos* Maté istállójából kötöttek ki egy pár lovat eddig ismeretlen tettesek. A gazda feljelentésére, kinek a leghalványabb sejtelme sincs az öt megkárosító lókötes kitételéről, a hatóság megindította a nyomozást.

— **(Luca széke.)** Tudnivaló dolog, hogy az úgy nevezett Luca széke arról nevezetes, hogy huzamos időn át, tizenhárom napig készül. Ilyen karakterisztikuma van a plebánia-utcának is, melyet már régóta aszfaltoznak. Ebben a keskeny utcában már hetek óta tolyk az aszfaltozás s most végre befejeződik. Nem merjük egészen bizonyosra venni azonban a dolgot abban a pillanatban, mikor ezeket írjuk, mert lehet, hogy azon néhány méternyi vonalat csak majd egy vagy két napi nyugalom után fogják munkálat alá, mint múlt pénteken is történt. Csak valószínűnek merjük feltüntetni a dolgot, a mennyiben a

ma reggeli előjelek azt mutatják, mintha csakugyan komoly volna a szándék, hogy készre csinálják ezt az utcát, melynek hiányát már hetek óta érzi a forgalom. Csak azt nem tudjuk elképzelni, hogy miért huzták az időt ezen keskeny s aránylag rövid utca beaszfaltozásával s miért szakították meg annyiszor a munkát? Talán oly erőre csinálták ez által, hogy örök időre szól majd? Tegyük fel s örüljünk azon, hogy végre mégis készen van.

— **(A nénemasszony baja.)** A Siklóra vivő országúton ballagott házafele *Visnyei* Andrásné kosárral a fején, utközben leült egy kicsit pihenni. Csakhamar mellette termett egy vándorlegény s beszédbe ereszkedett vele. Megtudta aztán a legény, hogy van az asszonynak pénze. Annyit beszélt az asszonynak, hogy végre is megmutatta a legénynek azt a néhány forintot, a mi nála volt, mire a legény kikapta kezéből s kerekelt oldott. Az asszony hiába kiáltozott segítségért s búsan ballagott haza, egyenesen a község házára s elpanaszolta nagy baját. Egyelőre nyomozzák a vándorlegényt.

— **(Elvetemült gyermek.)** Nincs talán dolog, melynek hallatára nagyobb undor töltene el a jóérzésű ember lelkét, mint, ha azt hallja, hogy egy gyermek a szülőjét bántalmazza. Ily elvetemült gyermek *Sórics* Balázs is, ki atyjával, öreg *Sórics* Balázsszal valami lényegtelen dolog felett összólalkozott s a per-patvar hevében tettlességre vetemedett. Az épen kezeügyében levő kapa nyelével néhányat atyjára ütött. Az egyik ütés a fején érte az öregot s az menten eszméletlenül rogyott össze. Rögtön ápolás alá vették s most a verést kénytelen ágyban kiheverni. Ifjú *Sórics* Balázs ellen a felmenő ágbeli rokonon elkövetett súlyos testisértés miatt megtették a feljelentést.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Folyószám 14. Idénybérlet 14. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, pénteken, október 12-én.

CSIKY GERGELY emlékezetére.

Ünnepi nyitány.

Előadja a színházi zenekar.

Prolog.

Irta: Győző Lajos.

Személyek:

Csiky Gergely . . . . . Vágó Béla
Muzsa . . . . . Jeszenszky

Ezt követi:

a Stomfai család

Színmű 3 felvonásban. Irta: Csiky Gergely.

Személyek:

Stomfay Ákos, képviselő . . . . . Szacsavay S.
Héthársy Berta, báróné . . . . . Jeszenszky I.
Keresztes Ágnes . . . . . Veszpréminé
Margit, leánya . . . . . Komlóssy I.
özv. Stomfay Bernátné . . . . . Nagy Vilma
Vilmos, fia . . . . . Delli Lajos
Lipóci, kataszteri igazgató . . . . . Vágó Béla
Barnabás, fia . . . . . Rajz Ödön
Stomfay Stanci . . . . . Simon Maris
Stomfay Dénes, szolgabíró . . . . . Pásztor János
Ida, unokahuga . . . . . Kende Paula
Stomfay Kázmér, adóvégrehajtó . . . . . Németh János
Forró Zsigmond, ügyvéd . . . . . Füredi Gusztáv

Holnap, szombaton, október 12-én.

Rigoletto.

Verdi nagy operája.

Művészet, irodalom

© **Bar-Kochba.** A második Goldfaden-darab, a mely a magyar színpadra került. S előre is jelezhetjük, hogy messze mögötte áll az elsőnek, Szulamithnak. Természetesen zenei érték dolgában. Mert cselekmény tekintetében jobb, mint az első, bár nincs benne meg a drámai

Pártoljuk a helyi ipart!

A következő cégeket ajánljuk a t. közönség figyelmébe:

Ékszerész- és óras ipar.

ENGESZER Miklós Pécsen, Király-utca 6. Óras, ékszerész és ezüst-árak kereskedése és raktára.

WALLA Ferenc Pécsen, Kossuth Lajos-utca 4. sz. Óras és aranyműves.

Fűszer- és gyarmatáru-kereskedés.

KERDL Lajos ezélt Berec Károly fűszer, bor, tea, rum, ásványviz- és csemege-kereskedése Pécsen, Király-utca 6. szám.

LEHNER Béla fűszer-, liszt-, gyarmat-, gyógyviz- és terménykereskedése Pécsen, Szigeti-országút 2. sz. A »Korona«-szálloda sarkán.

Fényképészet.

MARTON István fényképész Pécsen, Múterem Ferenciek-utca 21.

Bádogos ipar.

ROMEISZ György Pécsen, Bádogos-üzlet és vízvezeték berendezési vállalat. Kossuth Lajos-utca 7. sz. Műhely: Sörház-utca 2.

Divat- és rövidáru.

ANGYAL Samu Pécsen, Király-utca 3. (Hajó szálloda) Legolcsóbb bevásárlási forrás uri-, női-, divat- és rövidáru szakban.

LEGÜJABB látkepes levelezőlapok, rövid-, diszkrét-, norinbergi és rőfös-árak legolcsóbban a Fecakénél. Chwarz Zsigmond Pécs, Király-utca 47.

Kőfaragó ipar.

SIREMLÉKEK a legnagyobb választékban és a legolcsóbb árak mellett csakis Ifj. Vogl Jánosnál kaphatók. Pécsen, vásártér.

Ruházati ipar.

WINTER Károly Pécsen, Király-utca 2/2. Uri divat szabó.

KESZ férfi ruha-áru. Legolcsóbb bevásárlási forrás »Első bécsi férfi- és gyermekruha-raktár« cég. Pécsen, Király-utca, városház-épület.

Vízvezeték-szerelők.

ROMEISZ és Mestríts Pécs, Sörház-utca.

Kefekötő ipar.

HOLECSEK Péter kefe- és ecset-készítő. Király-utca 26. sz.

Élelmezés.

COPF János sütődéje Pécsen, Kossuth Lajos-u. 18.

DONNER József lisztkereskedő Pécsen, Kossuth Lajos-utca 10.

Lakatos ipar.

MESTRITS Jenő Pécsen, Király-utca 38. Épület- és műlakatos. Specialista rácsmunkákban.

Mulatóhelyek.

AZ »OTHON« kávéházban minden vasárnap és csütörtökön katonazene. Hétfőn, szerdán és pénteken Ifj. Korodi Gyula. kedden és szombaton Rác Gusztáv és Somogyi Zsigmond zenekara működik.

BEDŐ-kávéházban és a Secessió sörözőben naponként Rác Gusztáv és Farkas Sándor zeneestélye.

ROYAL kávéházban minden kedden, szombaton és vasárnap cigányzene.

DOLLINGER András. Hétféjedelem szálloda. Minden csütörtökön és vasárnap cigányzene.

Diszkertészet.

NOWOTARSKY A. és fia kertészetében Pécsen, Munkácsy-utca 20. Izléses virágkötészet, legnemesebb gyümölcsfák, legjobb veteménymagvak.

Asztalos ipar.

DINESZ György épület- és butor-asztalos Pécsen, Kossuth Lajos-u. 11. Ugyanott butorraktár.

STEINER Gyula épület- és butor-asztalos Teréz-utca 10. sz. Szolid munka. Olcsó árak.

Házhelyek.

SZÉP háztelkek Alsó malom-utca 7. sz. alatt eladó. Bővebbet Munkácsy-utca 20. sz. alatt.

igazságszolgáltatás. Zenei értéke azonban csak egy pár jellegzetes zsidódalban áll, mert többi része egészen modern, a modern zene könnyedsége nélkül. Így hát a tegnapi bemutatónak nem is volt meg az a hatása, mint Szulamithnak. A jól megtelt ház lanyhán fogadta a darabot s csak a színészek játékának tapsolt, de nem a darabnak. A címszerepet *Mezey* játszotta igen jól énekelve és drámai erővel. *Szekula Sári* (Dina) csengő hangon énekelt és kedvvel játszott. *Kozma* pompás hangját megint ragyogtatta az öreg Eleázár szerepében. *Szirmay* Olga hatással játszotta Szerafinát. *Füredy* a római helytartó szerepét erővel jól akarta játszani, de hatás nélkül maradt minden színezés nélküli játéka. Annál inkább nagy hatást ért el *Vágó* a zsidó ékszerész kabinetalakjával. A karok összeválogán énekeltek és a zenekar is kitett magáért. (←)

Séta a világ körül.

Pécs, 1900. október 11.

Rákosbetegek statisztikája

Németországnak ez idő szerint nagyon sok a baja a rákkal. Nem azzal, a mely közönségesen elevenen pirosra főlve a gourmandok inyét csiklandozza, hanem fájdalom azzal a sötétebbel, a mely az emberi szerveknek olyan remes ellensége. Újabb időben jöttek rá a német orvosok arra, hogy ez a keserves nyavalya jelentékenyen és fokozatosan terjed hazájukban, úgy, hogy végül is tenni kellett valamit. Az első lépés egy előkelő szakférfiakból álló szűkebb bizottságnak az alakítása volt, a mely működését egy monstre-statisztika szervezésével kezdi meg. Ennek a hónapnak a tizenötödik napján Németország valamennyi orvosa, a kinek a keze alatt rákbeteg szenved, rubrikás íveket fog kitölteni minden egyes betegéről. A legkörülményesebb részletekre ki kell ezenközben terjeszkednie. Rajta lesz az iven az orvos neve, a beteg nevének kezdőbetűi, kora, foglalkozása, családi állapota, hogy a baj legelső tünetei mikor mutatkoztak, melyik szervet támadta meg, volt e rákbaj az elődöknél, a rokonságban, ugyanabban a háznál, lakásban, vagy a szomszédságban; fertőzéssel, vagy más uton-módon került-e a szervezetbe a baj, a beteg iszákos-e, vagy pedig szenvedélyes dohányos-e? A mozgalom mértékét eléggé jelzi, hogy több százezer ilyen ívet küldetett szét a bizottság s erre a rengeteg nyomtatványra alighanem csekély kivétellel lesz szükség s a dolog nagy jelentősége való tekintettel a porosz közoktatásügyi miniszterium orvosügyi szakosztálya szedi majd be az íveket. Óriási munka lesz az, a melyből a súlyos veszedelem ellen való védekezés valamilyen módjának kell kipattannia s ámbar a dolog bizottság-alakulással kezdődött és még több bizottsággal kell, hogy folytatódjék, mégis alaposan remélhető valami eredmény. A német tudományosságának jó híre s az orvosi kar komolysága garancia erre. Jó jel az a szigorú utasítás is, a melylyel az íveket szétküldötték, hogy az orvosok csakis a legnyilvánvalóbban konstatalható tényekről számoljanak be.

— **Samec ur esete.** Samec ur egy jóraváló hamburgi kereskedő és hazájának hasznos polgára, okulás és szórakozás céljából ellátogatott a párisi kiállításra. Egy napon egyedül üldögélt egy vendéglő terraszán és hazfiúi érzelmekkel eltelve pohár sörtét hozatott sokáig és kitartóan. Samec urral szemben két ifjú és csinos nő ült egy tiszta galléros, kifogástalan gentleman társaságában. Egyik nő és a gentleman csakhamar eltávoloztak és Samec ur felbátorodott. Előbb csak pár distance beszélt az ismeretlen nővel, majd kozzáült az asztalához és őt is megkínálta sörrrel. A nő jószívű volt, nem tudta az ajánlatot visszautasítani; a sör azonban beszédessé

tette s elmondta, hogy az ő barátnője Villa kisasszony, ki az imént eltávozott, nagyon szerencsétlen teremtés. Szülei elhaltak, bátyja pedig gazember, a ki mint az árnyék úgy követi a leányt, a kinek örökségét magához akarja kapartítani s nem engedi, hogy egy tiszteséges lérfível megismerkedjen, a ki esetleg megvédelmezné. Samec urnak a szívet majd fölvetette a szánalom erre az elbeszélésre. Kijelentette, hogy hajlandó magával vinni a két kisasszonyt Hamburgba s ott nekik állást szerez; hogy a szökést megbeszéljék, jöjjön el a kisasszony másnap a barátnőjével a szállodába, a hol lakik. Ugy is történt. A két ismeretlen nő másnap reggel megjelent a nagy-lelkű pártfogónál. Ennek azonban valami hirtelen dolga akadt s míg azt elvégezte, egyedül hagyta szobájában a vendégeket. Mikor azonban visszatért, üres volt a szoba, de nemkülönben a bőröndök és a szekrények is, a melyekben pedig sok értékes holmi, drága ékszerek és pár ezer frank volt. Samec ur fájdalmas csalódással jelentette föl az esetet a rendőrségnél, a mely még aznap elfogta az árva angyalokat és a tisztgalléros gentlemant.

Közgazdaság.

□ **A dombovári vajgyár** a legközelebb kezdi meg működését. A gyár 5000 kilogramm vaj földolgozására lesz berendezve. A gépberendezés közel 120.000 koronát vett igénybe. Eddig 32 tej-zövetkezést határozta el, hogy a dombovári vajgyárba szállítja a tejet, ami biztosítékot nyújt arra, hogy megfelelő anyagban sohasem fognak hiányt szenvedni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október 11-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Tallian* Béla elnöklété alatt a tisztelt Házban ma folytatták a *gazdatiszti javaslat* tárgyalását. *Rátkay* László a külföldön tartozkodó földbirtokosok ellen szigorú intézkedést kér s a gazdatisztekől a magyar honosságot okvetlenül megköveteli. A javaslatot csak ebben az esetben fogadja el.

Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter szerint a magyar honosság követelménye benne van a javaslatban, mely erről világosan intézkedik s a külföldi földbirtokosok kötelesek ezt alkalmazni. A gazdasági szakoktatást fejleszteni kívánja. Jelen javaslat tizezer családról gondoskodik. Kéri annak elfogadását.

Erre bezárták a vitát s a javaslatot a többség általánosságban elfogadta.

A részletes tárgyalás során módosításokat nyújtottak be *Tissu* István, *Feéltis* Arthur *Makkfalvay* Géza, *Kossuth* Ferenc, *Rosenberg* Lajos, *Rigó* Ferenc és *Rossival* Imre. *Kossuth* Ferencét kivéve valamennyi módosítást elfogadták.

A huszanötödik szakasznál *Darányi* Ignác miniszter módosítást nyújtott be a külföldön tartozkodó birtokosok gazdatisztjei érdekében.

E szakaszhoz felszólaltak *Losenberg* Lajos, *Polónyi* Géza, *Kola* János és *Rigó* Ferenc. A Ház csak *Darányi* Ignác és *Rigó* Ferenc módosításait fogadta el.

A részletes tárgyalás után a földmivelési minisztert megéljenezték.

Szünet után *Rosenberg* Lajos ismeretette a kereskedelmi utasokról szóló törvényjavaslatot.

Rakovsky István és *Barabás* Béla kétségbevontak *Rosenberg* előadói megbízatását a mit azonban *Rosenberg* jogosnak tart. E felett hosszabb vita fejlődött ki, melyben *Hegedüs* Sándor, kereskedelmi miniszter, *Pichler* Győző és *Majer* Ferenc vettek részt.

TÁVIRATOK.

— **A szombathelyi püspök állapota.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Hudassy* Kornél püspökhöz táviratilag hívták Budapestről dr. Ángyan egyetemi tanárt. A beteg még mindig agónizál; egyre azt mondogatja:

— El kell mennem!

Még mindig vesz azonban magához a beteg táplálékot.

— **A khinai háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Tiensin*-ből jelentik, hogy a németek parancsot kaptak, hogy a peking-jaungauni vasutat megszállják. A vonal többi részét az oroszok szállták meg. Az angol csapatoknak csupán a csingvantani kikötő őrzését engedték át. Ötezer francia elindult a francia zarándokok kiszabadítására, kiket Csinghieienben fogva tartanak. *Waldersee* nem akarta fogadni *Li-Hung-Csangot* s a napokban Pekingbe megy. Tegnap ezer khinai katona érkezett Szamesuba; mára ugyanannyit várnak.

— **Hirtelen halál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Förster* Aurel, ismert pestmegyei nagybirtokos tizenkilencéves jogász fiát. Bélat, halva találták fővárosi lakásán. Ma délelőtt felboncolták, s megállapították, hogy halálát agyhüdes okozta. A halottat a pestmegyei Monorra szállítják s a családi sírboltba temetik el.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PECSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8-22	11-41	3-06	11-10
B.-Szt.-Lőrincz	8-48	12-13	3-36	11-44
(B.-Szt.-Lőrinczről)				
B.-Sellyére v. v. 4-55, tv. sz. sz. 9-17, v. v. 3-46)				
Uj-Dombovár érk.	9-57	1-34	5-01	1-34
(Kaposvár felé ind.)				
gy. v. 10-08, sz. v. 1-55, gy. v. 6-31, sz. v. 2-15)				
(Bátaszék felé sz. v. 3-10 tv. sz. sz. 2-30)				
Uj-Dombovárról ind. 10-04 2-32 5-21 2-56				
Budapestre k. p. u. é. 1-25 8-00 8-35 8-20				

	V. v.	Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8-28	6-32
B.-Szt.-Lőrincz	9-06	7-11
Barcs	10-54	9-00
N.-Kanizsa	1-29	11-41
Bécs	9-35	8-50

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5-42	12-14	4-26	8-35
Úszógh	5-58	12-27	4-40	8-50
Villány érk.	6-48	1-13	5-27	9-38
Mohács felé sz. v. 7-06 sz. v. 10-35 sz. v. 1-55 sz. v. 10-05				
Mohács érk. 7-50 10-35 2-39 10-49				
Villány ind.	6-55	1-18	5-32	9-43
Eszék	8-08	2-27	6-47	11-01

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12-00. Mohácsra érkezik este 9-50

*) Csak szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul reggel 8-30 fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2-00

Budapest-Mohácsi vonal; naponként Mohácsról indul d. e. 10-30, Budapestre érkezik éjjel 12-50

